

Motion till riksdagen

1988/89:Bo529

av Eva Goës

Plan- och bygglagen

Det finns vissa slag av miljöstörande anläggningar som för närvarande inte är byggnadslovspliktiga och inte heller underkastade prövning enligt miljöskyddslagen.

Endast anmälningsplikt har föreskrivits för sådana anläggningar enligt 8 § i miljöskyddskungörelsen. I anmälningsärenden enligt 8 § i miljöskyddskungörelsen, skall länsstyrelsen enligt 26 §, samma kungörelse, samråda med de statliga och kommunala myndigheter, som kan antas ha ett väsentligt intresse att bevaka ärendet.

Något sådant samråd finns inte föreskrivit för andra föreningar och enskilda, som kan bli berörda av en dåligt lokaliserad miljöstörande anläggning.

Så snart ärendet är utrett, skall länsstyrelsen meddela råd och anvisningar som avses i 39 § i miljöskyddslagen, meddela föreläggande om åtgärd eller förbud enligt 40 § i ML.

Syftet med anläggningsförfarandet har varit att länsstyrelsen skall få den underrättelse, som utgör förutsättningar för en framtida tillsyn över verksamheten. Någon formlig prövning föreligger dock inte i anmälningsförfarandet.

Därför saknas möjligheter för kommunen att komma in i ärendet och av t.ex. planskäl och miljöskäl hindra viss verksamhet. Uppenbara risker finns således att miljöstörande anläggningar hamnar utanför möjlighet till förhandsprövning.

Denna risk kan bäst elimineras genom utökning av byggnadslovsplikten. Enligt 8 § i miljöskyddskungörelsen framgår att detta kan gälla följande slag av anläggningar: krossverk, makadamverk, stenhuggeri, asfaltverk och oljegrusverk.

Byggnadslovsplikt föreslås därför för dessa anläggningar. En förprövning av byggnadsnämnden utgör ett instrument, som skulle kunna leda till en från både allmänhetens och byggmaterialbranschens synpunkt säkrare bedömning av lokaliserings- och omgivningseffekter.

Det får anses som särskilt angeläget, att lokaliseringsfrågor och effekter på omgivningarna bör kunna bedömas i förväg även vad avser uppräknade miljöförstörande anläggningar.

I propositionen för plan- och bygglagen framhölls särskilt kraven på en utbyggnad av samrådsförfarandet i plan- och byggnadslovsärenden.

Till propositionen förelåg även förslag om byggnadslovsplikt för här nämnda miljöstörande anläggningar. Dåvarande bostadsminister Hans Gus-

tafsson ansåg dock för sin del, att byggnadslov inte skulle krävas för t.ex. asfaltverk och krossverk. Han ansåg då, att miljöskyddslagen var tillräcklig för att begränsa miljöstörningar från sådana anläggningar.

Ett par fall som för närvarande prövas av miljö- och energidepartementet, men också statens naturvårdsverk och länsstyrelser, som regional tillsynsmyndighet, visar dock motsatsen.

Beslutande myndigheter i miljöfrågor har haft stora svårigheter att i efterhand vidtaga erforderliga åtgärder mot dessa miljöstörande anläggningar och det har blivit synnerligen kostsamt för samhället.

Det finns fall där trots föreläggande, tillsynsmyndigheten inte förmått vidtaga erforderliga åtgärder enligt ML och där såväl byggnadsnämnd som berörda sakägare blivit totalt överkörda av tillsynsmyndigheten.

Vi föreslår därför att i kapitel 8, PBL, införes byggnadslovsplikt för krossverk, makadamverk, stenhuggeri, asfaltverk och oljegrusverk, som samtliga får anses utgöra miljöstörande verksamheter, för vilka krav på förhandsgranskning, måste kunna ställas av byggnadsnämnder och av berörda föreningar och enskilda sakägare.

Det demokratiska och ekonomiska värdet av ett sådant krav på byggnadslovsplikt är av väsentlig betydelse för samhället.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar om en sådan ändring i plan- och bygglagen att byggnadslovsplikt införes för krossverk, makadamverk, stenhuggeri, asfaltverk och oljegrusverk.

Stockholm den 22 januari 1989

Eva Goës (mp)